

terne, Staten giver Intet dertil —, saa finder jeg det rigtignok ogsaa besynderligt, at Parterne skulle give dem, de udvælge, som de have Tillid til, og som skulle tale deres Sag, et mindre Vederlag end den, Regjeringen udvælger, og som de slet ikke have Deel i at vælge, og som de maaskee kun kunne føle sig lidet tilfredsstillende med. Jeg skulde derfor anbefale dette Forslag til Forsamlingen, idet jeg blot skal tilføie, at Sparsommelighed vistnok er en meget god Ting, men her vilde det ikke gjøre meget, at det blev en Rbd. mere til hver, altsaa 9 Rbd. om Dagen, og jeg finder ikke, at det kan have stor Betydning, især deleshed ved Gaardmandshoveriets Afløsning, thi det er jo vedtaget, at det er det hele Godses Bønder, mellem hvilke denne Udgift vil blive fordeelt. Med Hensyn til Huusmandshoveriet, da har det en ganske anden Betydning, da bør man gjøre det saa sparsommeligt som det kun er muligt. Forresten har, som sagt, disse Commissioner megen Lighed med Tiendecommissioner, hvor det er i Loven vedtaget, at hver af Commissionens Medlemmer skal have 3 Rbd. i Diæter, og den har omtrent lignende Forretninger som dem, Afsløsnings-Commissionen vil faae.

Nyholm: Jeg vil blot tillade mig at gjøre en eneste Bemærkning til den ærede Taler, der sidst fattede sig, og som har stillet et Ændringsforslag, der gaaer ud paa, at Diæterne skulle være lige for Formanden og Voldgiftsmændene. Jeg har for mit Bedkommende ikke kunnet Andet end finde det ganske passende, ligesom ogsaa Rigsdagsmænd osv. have lige Diæter. Jeg troer, det har noget mere Tiltalende ikke at sætte Formanden paa høiere Diæter. Men det, jeg har derimod, det er, at Omkostningerne derved forøges. Den ærede Taler har vel sagt, at man ikke skulde see saa nøie derpaa, da det vilde være hele Godset, der kom

til at betale denne Udgift; men i denne Anledning vil jeg henlede hans Opmærksomhed paa, at det ingenlunde altid vil blive hele Godset; der er en stor Masse Godser, hvor der er meget saa Høverigjørende tilbage, og naar disse skulle betale disse Omkostninger, vil det blive temmelig besværligt for dem at udrede. Jeg vil derfor kun henlede Forslagsstillerens Opmærksomhed til 3die Behandling paa, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at nedsætte Diæterne til 2 Rbd. til hver.

Stampe: Det forekommer mig, at det Argument, som den ærede Rigsdagsmand, der har stillet Ændringsforslaget, har hentet fra Forholdene i Landvæsencommissionen og Tiendecommissionen til Støtte for Ændringsforslaget, ikke er ganske passende. I Landvæsencommissionen er det vel Tilfældet, at Amtmanden har samme Diæter som Landvæsencommissairene, men jeg troer, man maa lægge Mærke til, at Amtmanden er en Embedsmand, der nyder Gage af Staten, og hans Function i Commissionen kan ansees for en Deel af hans øvrige Embedsfunctioner, og at han er en Mand, der har Contoir, og derfor lettere end enhver anden kan faae Forretningen udført. Naar jeg tager disse Omstændigheder i Betragtning, troer jeg, det er Grunden til, at Amtmanden ikke i Commissionen er tillagt større Diæter end de andre Medlemmer. I Tiendecommissionen er Forholdet saaledes, at den Ældste i Commissionen er altid den, der har Forsæde; han udnævnes ikke af Kongen, saaledes som Formanden i Høveri-Afsløsningscommissionen, og det kan altsaa formeentlig forklare Grunden til, at der i Tiendecommissionen ikke er tillagt denne ene Mand større Diæter, hvilket maaskee vilde være blevet Tilfældet ogsaa der, isald Formanden i Tiendecommissionen blev udnævnt af Kongen.